

borgs Havn for bedre end Korsørs; den er i længere Tid isfri, er lettere besejlelig, saavidt mig bekendt, og hele Farvandet mellem Sjælland og Kallundborg er lettere besejleligt, end naar man skal ned ad Beltet. Endelig er Afstanden mellem Kallundborg og de nærliggende jydskke Byer saa kort, at Forbindelsen kan indrettes paa en betydelig billigere Maade, nemlig derved at eet Skib kan gjøre to Toure, en Dagfart og en Natfart. Det er en overordentlig vigtig Sag, som ikke kan opnaaes ad Korsør paa Grund af den ikke meget større, men meget vanskeliggere Besejling. Jeg anseer denne Bane for at være ikke alene en Localbane, men netop en Bane, der har den største Interesse for Sjællands Forbindelse med Hovedstaden.

Indenrigsministeren: Jeg maa dog gjøre det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) opmærksom paa, at naar jeg har udtalt mig paa en saadan Maade, at det kunde antages, at jeg meente, at der var ringe Beredvillighed paa Lolland-Falster til at bringe Offre for en Jernbane, saa var denne Ytring af mig dog ikke greben saa ganske ud af Luften. Den ærede Repræsentant for Lolland — jeg kunde vel være besejlet til her at kalde ham for Vokst, da han har troet at kunne betegne Ministeren som jydsk Minister — den ærede Vokst altsaa har meent, at Lolland-Falster vilde være meget villig til at betale 5 Rd. pr. Td. Hartkorn for en Jernbane, ligesom jeg havde sagt, at Sjælland maatte betale for sine Baner. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at den af ham for Lolland-Falster angivne Sum blev meget for lille. Efter min Regning vilde Lolland-Falster, hvis det laa i Sjælland, komme til at betale 160,000 Rd. Naar det ærede Medlem hos sig selv — jeg forlanger ikke, at han skal gaae til Beskjendelse her i Salen — vil sammenligne den Sum, som Lolland-Falster saaledes ligesom vilde komme til at indbetale i Statskassen, med den Sum, som det lykkedes at faae sikret ved Aktietegning til Anlæg af en Jernbane, da Spørgsmaalet

sidst var paa Bane paa Lolland-Falster, saa vil han vist indrømme, at der maatte være skeet et ganske overordentligt Omslag i Stemmningen paa disse Der, for at hans Paastand om, at man nu vil offere 160,000 Rd., skulde være rigtig. Jeg skulde nemlig tage meget fejl, om ikke den Sum, som man dengang var villig til at tegne sig for til Actier, kun udgjorde omtrent $\frac{1}{3}$ af det nævnte Beløb, og nu er der dog en meget stor Forskjel paa at tegne sig for Actier til en Jernbane, hvilke altid kunne give noget Udbytte, og saa ligesom frem at indskyde det tilsvarende Beløb i Statskassen.

Jeg maa nu i Anledning af de Ytringer, der fra forskjellige Sider ere fremkomne om, at den foreslaaede Bane kun ved en vis Velgiggenhed vil fyldestgjøre Egnens Krav, gjøre den ganske almindelige generelle Bemærkning, at den Bane har størst Udbytte til at blive anlagt ved private Kræfter, som forrenter sig bedst, og at den Bane, som forrenter sig bedst, selvfølgelig ogsaa har den største Trafik, samt at den Velgiggenhed af Banen, som giver den største Trafik, ogsaa fyldestgjør de fleste Mennechers Behov. Jeg troer altsaa, at min Paastand om, at man i det Væsentlige kan overlade det til de Private, der skulle give Penge til Anlægget af Banen, at bedømme, hvilken Velgiggenhed af Banen der fyldestgjør de Flestes Krav, er fuldkomment rigtig. Det Skøn, som dertigjennem fremkommer, troer jeg er langt mere berettiget end det, som kan fremkomme blot ved Kjendskab til Forholdene i den Egn, som man nærmest er bekendt med, og vel at mærke: Andet er det ikke, jeg har ønsket. Jeg har kun forlangt Spillerum nok i Loven til, at de, der virkelig ville risikere Capital paa Anlægget af den foreslaaede Bane, ogsaa kunne komme til at vælge den Retning af Banen, som de ansee for at være den fordelagtigste.

Frederiksen: Den høitærede Minister havde dog ikke saa ganske Ret. Summen var dengang noget større, end han her antydede. Men siden det nu er nævnt, skal jeg dog og-